

A KOMÁROMI SZENT ANDRÁS PLÉBÁNIA HÍRLEVELE

2014. NOVEMBER 30.

ADVENT 1. VASÁRNAPJA

Elérkezett az Advent. Új ruhába öltözik a város, csillogó fény sorok ívelnek át fejük felett. Némelyik fényalkotást szinte csodálattal nézzük. A virágos adventi koszorúkat köt már négy napja, és egy-egy polc mindig üresen áll nála. Örömmel mondja, hogy sokat visznek. Ennek jómagam is örülök, de hazafelé menet azon tűnődtem, hogy vajon mi lesz a családi adventi koszorú sorsa. Kinek, miért kell? Mit ér az egész, ha csupán leteszik az asztalra dísznek, és karácsonykor arrébb tolják. Milyen fény tölti be a karácsonyra készülő szíveket ott, ahol az adventi koszorúnak nincs árnyéka? A szokás megmarad, a lényeg elveszik.

Lobogó fény kell a családi otthonba, szikrázó, valódi, igazi láng, levegővel játszó, világosságot és meleget sugárzó gyertyaszál. Hétről – hétre több fény töltse be otthonunkat, és e fényből új fény támad, szemek tükrében csillogó lángsugár. Várjuk a karácsonyt, adventi fénnel,

s mire Krisztus születésének ünnepe elérkezik, szívünket is átjárja a betlehemi kisgyermek mennyei fénye és szeretetének melege.

„Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit” – mondja Keresztelő Szent János. Advent napjai

erre hívnak minket: készítsünk utat lelkünkben az Üdvözítő érkezésére és tegyük egyenessé ösvényeit, hogy mások is Őhöz keressenek utat a készületben. A mi lelki készületünk is olyan fényt fog árasztani körülöttünk, mint adventi koszorúnk gyertyalángja, és elvezethet másokat is arra, hogy ők is meggyújtsák gyertyájukat. - Ne félj

a fénytől, és ne félj, hogy rád tör az ünnep öröme, ha te nem akard. –

A szülők adventjei és karácsonyai nem fognak elveszni a múltba, mert örökségül adjuk gyerekeinknek, hiszen 10-20 év múlva ugyanúgy fogják ezeket az ünnepek megélni, ahogyan tőlünk ma megtanulják. Gyűjtsátok meg az adventi koszorú gyertyáit - *„Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit”*

Az Adventra, erre az előkészületi időre, melyet Advent első vasárnapjával kezdünk meg, nagyon is idevalónak tartom a következő tanulságos történetet:

A szegényeknek egy tehetős nagygazda kedvezni akart. Felszólította, hogy jöjjenek, szedjék tele a zsákjukat gabonával, ingyen kapják, jön az ünnep, legyen kenyerük, vagy akár kalácsuk is.

Az egyik szegény megnézte milyen zsákja van, ahol lyuk volt rajta befoltozta. Még arra is vigyázott, hogy a legnagyobbat válassza, amibe valóban sok fér bele. El is ment és hosszú időre elegendő eleséggel tért vissza. Igaz, meg kellett öröltetnie, meg kellett dagasztania, megsütöni is, de volt miből.

A másik meghallva a hírt azonnal fogta a kamrája ajtajában ledobott zsákot és szaladt vele, hogy első legyen, hogy jusson neki. Tele is szedte a zsákját és indult „boldogan” haza. Igaz a szedésnél már észrevette, hogy milyen kis zsákot hozott. Alig több, mint egy tarisznya. Kérve a gazda magtárából, tapasztalta, hogy bizony

nem is egy lyuk van a zsákján. Mire haza ért, majdnem üres volt a zsákja. Bizony jobban járt volna, ha nem siet, hanem rendbe teszi a befogadó zsákot és hosszú időre lesz élelme a kapott ajándékból.

Jézust várjuk. Tele „kamrával” jön. Nem mindegy, hogy mi milyen zsákkal lépünk elébe. Tudnunk kell, hogy a Karácsony ajándéka hosszú időre adhat lelki táplálékot, de akkor meg kell becsülnünk, aki adja és megfelelő készüllettel kell elébe állnunk. Ez is az iránta való tiszteletünk és szeretetünk jele.

Milyen szép, ha az ajándékozó gazdagnak, szívünk kicsi, tőlünk telhető ajándékával kedveskedve köszönjük meg, azt a bőséges ajándékát!

A pásztorok, a napkeleti bölcsek ajándéka mi volt a Jézustól kapotthoz viszonyítva? Mégis feljegyezte az Írás - *„Bármit tesztek egynek, akár a legkisebbnek is, az emberek közül, nekem teszitek”* mondta az Úr. Hát így milyen könnyű neki adni ajándékainkat, szívünk őszinte, ragaszkodó szeretetét.

**KÉSZÜLJÜNK, VÁRJUK,
AJÁNDÉKOZZUK,
GAZDAG AJÁNDÉKAIT
FELKÉSZÜLVE FOGADJUK!**

**ÁLDOTT ÁDVENTET KÍVÁNOK
MINDENKINEK!**

Ft. Bíró Sándor atya

Advent 1. vasárnapja

SZENT ANDRÁS APOSTOL

Szent János elbeszélése szerint András egyike annak a két tanítványnak, akik először követték Jézust. Kezdetben Keresztelő János tanítványai közé tartozott, de amikor meggyőződött róla, hogy Jézusban megtalálták a Messiást, hozzá csatlakozott. Ezért vitte el Jézushoz a testvérét, Simon Pétert is (Jn 1,35--42).

A Márk-evangélium szerint Jézus maga hívta meg Simonnal és Zebedeus fiaival, Jakabbal és Jánossal együtt a Galileai-tó partján (1,16--20; vö. Mt 4,18--22). András jelen van, amikor Péternek, Jakabnak és Jánosnak az utolsó időkről beszél Jézus az Olajfák hegyén (Mk 13,3), és Fülöppel ő viszi a pogányokat Jézushoz az utolsó napokban (Jn 13,22).

Az újszövetségi apokrif iratok, különösen az András Cselekedetei sok részletet közölnek az apostol életéből, de ezek történeti hitelessége nagyon kérdéses. Az apostolok szétválása után András Kisázsia tartományban a Fekete-tengertől délre fekvő vidéken, Thrákiában és Görögországban hirdette az evangéliumot. Biztosnak látszik a hagyománynak az az adata hogy 60-ban az achaiiai Petra városában keresztre feszítették. Keresztjének szarait nem derékszögben, hanem átlósan ácsolták, ezért nevezik András-keresztnek ezt a formát.

Ereklyéit a 4. századtól Kon-

stantinápolyban őrizték, 1208-ban erőszakkal vitték át Amalfiba. II. Pius pápasága idején, 1462-ben a fejet Rómába vitték. 1964-ben, a keleti és nyugati Egyház kiengesztelődésének jeleként a pápa átadta a konstantinápolyi pátriárkának, és Petrába, vértanúsága helyére került viszsza.

Ünnepét a naptárak november 30-ra teszik. Rómában a 6. század óta ünneplik.

András életéről -- aki az első között követte Krisztus hívó szavát: „Jöjjetek utánam, én emberhalásszá teszlek titeket!” -- az evangéliumokból keveset tudunk meg. Annál többet mond el az András Cselekedetei című apokrif könyv. Elbeszéli, hogy

milyen viszontagságok közepette vitte Krisztus örömhírét András apostol Örményország napégette pusztaságain, Kurdisztán szakadékos hegyein át a Fekete-tenger partjáig. Feltűnik a szkíták földjén is, és hirdeti az evangéliumot a nomád pásztorok és vadászok sátraiban. Végigjárja Thrákiát és Görögországot, míg végül Achaiában Aegeas prokonzul elé állítják.

A helytartó megkérdezte tőle: „Te vagy az az András, aki lerontod a bálványok templomát, és az embereket abba a babonás szektába csábítod, amelynek kiirtására a római császárok parancsot adtak?” András így válaszolt: „A római császárok még nem ismerték föl, hogy Isten Fia minden ember üdvösségéért jött el”, és meggyőző tanúságot tett Jézus mellett.

Aegeas kifakadt: „Csodálkozom rajta, hogy értelmes ember létedre hogyan tudsz olyan valakit követni, akiről magad mondod, hogy keresztre feszítették.” Erre András elmagyarázta, hogy Jézus kereszthalála misztérium, és hajlandónak mutatta magát arra, hogy e misztériumról többet is elmondjon, ha a helytartó hallani akarja. Aegeas így felelt erre: „Én türelemmel meghallgatlak, de ha te utána nem teszed meg engedelmesen, amit mondok neked, magad is megtapasztalhatod a kereszt misztériumát!”

András egy nagy beszédben föltárta a kereszt által történt megváltást. A helytartó egyre türelmetlenebbül hallgatta. Végezetül börtönbe küldte, hogy

András rájőjjön: teljesen értelmetlen dolog önként a kereszthalált vállalni és kitenni magát a legszörnyűbb kínoknak. Amikor a legválogatottabb kínzások sem törték meg, parancsot adott, hogy feszítsék keresztre.

Amikor András megpillantotta a számára készített keresztet, hangoosan fölkiáltott: „Üdvözlégy, szeretett kereszt! Te szépséget és ragyogást nyertél az Úr tagjaitól. Mert mielőtt az Úr fölszállt volna reád, a föld réműlete voltál, most azonban rajtad keresztül az én Uramhoz megyek!”

Miután megfeszítették, két napig függött András a fán, s a legenda szerint ő maga tartotta vissza az embereket attól, hogy levegyék. A harmadik napon véget értek kínjai. Halála pillanatában csodálatos fény ragyogta körül, és Krisztus hűséges vértanúja látta, hogy dicsőségében jön el érte az Úr.

Isteniünk, ki Szent Andrást apostoloddá és vértanúddá tetted itt a földön, kériünk, engedd, hogy Egyházad állandó pártfogója legyen a mennyben!

BARSI BALÁZS ATYA
GONDOLATAI
ADVENT 1. VASÁRNAPJÁRA

*„Legyetek hát éberek!
Mert nem tudjátok, mikor érkezik
meg a ház ura.”*

Az állandó lelki ébrenlélet, éber-
séget segíti megszületni szívünkben
méltatlanságunk átérzése, melyet Iza-
jás próféta könyvének mai napon fel-
hangzó részlete tudatosít bennünk. A
már-már kétségbeesett kiáltás, amely
lelkünk mélyéből föltör, úgy állít min-
ket Isten elé, amint vagyunk, hálátlan-
ságunk és nyomorúságunk fájdalmas,
mégis felszabadító pőreségében. Be-
látjuk, hogy mindent eltékoztunk,
vagy legalábbis képesek lennénk min-
dent eltékozozni, amit az atyai ház-
ban kaptunk, érzeki vágyaink, mohó
kívánságaink kielégítése kedvéért
olykor minden mennyei ajándékról,
s akár az örök életről is képesek vol-
nánk lemondani, ha nem óvna meg
ettől Isten különleges kegyelme. Elis-
merjük, hogy senki és semmi nem
segíthet rajtunk, csak maga a Teremtő,
a mi egyetlen igaz Atyánk. Mind-
ehhez a nélkülözhetetlen belső, ke-
gyelmi tapasztalathoz nem szükséges
végigjárnunk a hűtlenség, elzúllás,
kiegéttség pokoli bugyrait, csupán egy
kis lelki intelligencia kell hozzá, hogy
minden csűrés-csavarás nélkül megál-
lapítsuk: önmagunkban menthetetlen,
reménytelen eset vagyunk.

Ez az alapállás, amellyel az Úr
misztériumaihoz közeledhetünk.
Azáltal válunk alkalmassá Krisztus
titkainak megünneplésére, hogy be-
látjuk és megvalljuk: vétkeztünk és
nem vagyunk méltók.

Csak ebből fakadhat az a faj-
ta őszinte hálaadás, amelyet Szent
Pál említ a mai Szentleckében.
Krisztus Jézusban már nem nélkü-
lözünk semmi kegyelmet, gazdagok
lettünk a tanításban és ismeretben,
és megerősödtünk az iránta való bi-
zalomban, hogy ő megőriz bennün-
ket feddhetetlenségben eljövetelenek
napjára. Hűtlenségünk miatti fájdal-
munk lassan átalakul a hűséges Isten
által megajándékozottság boldogító
örömevé, s szívünk egész figyelmét
őrá irányítja.

Ez a szentmise (*eucharisztia*: há-
laadás) útja. A prefáció, a nagy hálaadó
ének készíti elő az utat az érkező Úr-
nak, aki az átváltoztatás pillanatában
eljön, és beemel bennünket isteni éle-
tének szentháromságos közösségébe.

Nem éppen e kettő, a méltatlan-
ság tudata és a hála érzése hiányzik
elszívárosodó emberi kapcsolatainkból
is? Hogyan is tudnánk figyelni az Úrra,
éber szívvel várakozni eljöveteleire, ha
egymásra nem figyelünk és nem vára-
kozunk? S hogyan tudnánk egymásra
figyelni és várakozni, ha csak jogos
igényeink és elért eredményeink van-
nak, de nem látjuk többé, hogy a másik
ember ajándék, akire méltatlanok
vagyunk s akiért hálával tartozunk?

HIRDETÉSEK

Advent I. vasárnapján valósul meg az őszi gyűjtés a KARITÁSZ céljaira. Köszönjük a kedves hívek adományait.

Jézus Szíve első péntekjéhez a szentmisék előtt gyóntatunk.

Kérjük azon kedves híveket, akik az IMALÁNC-ba kapcsolódnak, hogy a hónap 4. napján ne feledkezzenek meg vállálásukról. Imáikat a jó Isten fizesse meg!

A hónap első vasárnapján 15 órai kezdettel végezzük az Irgalmasság óráját, majd utána a Szentségimádást a Szent Anna kápolnában.

Úgyisintén a hónap első vasárnapján tartjuk a szentmisék utáni gyűjtést a plébániai kiadásokra. Isten fizesse meg a kedves hívek adományát!

A hagyományos, Magyar Katolikus Falinaptár a 2015-ös évre, a sekrestyében megvásárolható. Darabja 2 euróba kerül, ebből 50 cent az egyházközség támogatását szolgálja. Az egylapos falinaptár már 20 centért megvásárolható.

Közöljük, hogy a Szent András-templom javítására meghirdetett gyűjtés összege, az elmúlt héten 95.- EUR-val gyarapodott. Így az év kezdete óta 12 009.- EUR-t tesz ki. Isten fizesse meg az adakozók nagylelkűségét!

Tudatjuk a gyermekekkel és szüleikkel, hogy december 6-án, 13:00–15:00 között, Szent Miklós napi megemlékezést tartunk a plébánián, valamint karácsonyi díszek készítésének folyamatát sajátíthatják el. Kérjük, hogy a díszek készítéséhez alapanyagot hozzanak magukkal.

HETI LITURGIKUS NAPTÁR

30. vasárnap: ADVENT 1. VASÁRNAPJA (B)

(Szent András apostol)

Iz 63,16b-17.19b; 64,2b-7; Zs 79; 1Kor 1,3-9; Mk 13,33-37

Mi vagyunk az agyag, te a mi formálónk: kezéd alkotása vagyunk mindannyian

1. hétfő

(Szent Blanka, Boldog Charles de Foucauld)

Iz 2,1-5; Zs 121; Mt 8,5-11

Eljön a sok nép, és ezt mondják: menjünk föl az Úr hegyére

2. kedd

(Szent Lúcius, Szent Szilvánusz)

Iz 11,1-10; Zs 71; Lk 10,21-24

Az Úr Lelke nyugszik rajta

3. szerda: XAVÉRI SZENT FERENC

(Szent Szofonias)

Iz 25,6-10a; Zs 22; Mt 15,29-37

Itt van az Úr, benne reménykedtünk: vigadjunk és örüljünk!

4. csütörtök

(Damaskuszi Szent János, Szent Borbála)

Iz 26,1-6; Zs 117; Mt 7,21.24-27

Bízzatok az Úrban, mert az Úr a mi kősziklánk mindörökre

5. péntek

(Szent Szabbas)

Iz 29,17-24; Zs 26; Mt 9,27-31

Azon a napon a vakok szemei látni fognak

6. szombat

(Szent Miklós)

Iz 30,18-21.23-26; Zs 146; Mt 9,35 - 10,1.6-8

Megkegyelmez az Úr, ha hozzá kiáltasz

A SZENTMISÉK RENDJE
2014. december 1 – 7 .

XII. 1.	Pondelok – Hétfő	6:00 6:00 17:00	slovenská magyar magyar	Sv. Anna Szent Rozália Szent Anna	Za rodiny Rózsafüzér társ. élő tagjaiért † ifj. Kovács Barnabás
XII. 2.	Utorok – Kedd	6:00 10:00 17:00	magyar slovenská slovenská	Szent Rozália Penzión Sv. Anna	Rózsafüzér társ. † tagjaiért Szándék † Ondrej, Veronika a Vierka
XII. 3.	Szerda – Szerda	6:00 6:00 16:00	slovenská magyar magyar	Sv. Anna Szent Rozália Szent Anna	† Margita Czaková, r. Žabková Élő Ilona és családja Testi, lelki gyógyulásért
XII. 4.	Štvrtok – Csütörtök	6:00 17:00	magyar slovenská	Szent Rozália Sv. Anna	Papi és szerzetesi hivatásokért † Dominik a Mária
XII. 5.	Piatok – Péntek	6:00 17:00 17:00	magyar slovenská magyar	Szent Rozália Sv. Rozália Szent András	Névény cs. élő tagjaiért † Anna a Pavel Ifjú családért
XII. 6.	Sobota – Szombat	8:00 17:00 17:00	magyar slovenská magyar	Szent Rozália Sv. Rozália Szent András	Betegekért és akikért senki nem imádkozik B. poz. a zdravie pre Dominika † Nándor és Erzsébet
XII. 7.	2. ADVENTNÁ NEDELA ADVENT 2. VASÁRNAPJA	8:00 9:00 11:00 17:00	magyar slovenská magyar magyar	Szent Rozália Sv. Ondrej Szent András Szent András	† Pál és Erzsébet † Rudolf Miséző pap szándékára Miséző pap szándékára